

Česká republika se představila v Bruselu

(dokončení ze str. 3)

Employment, především paní Hjördís D'Agostino, která má ČR na starosti. Ta o výstavě řekla: „Expozice byla velice dobře hodnocena a přijata všemi návštěvníky, neboť jim poskytla velice obšírný přehled o situaci v zemi - jak z hlediska historického, ekonomického, tak z hlediska sociální situace. Pro nás je velmi důležité mít možnost účastnit se takové události, protože taková příležitost prohlubuje

je znalosti o dané zemi a navzájem lidi sblíží.“

Také Christelle Pfister ze školícího týmu DG Employment výstava zaujala: „Propojení statistických a dalších informací o vaší zemi s grafikou a fotografiemi byla vynikající myšlenka. Výtvarná díla upoutala pozornost a panely, na nichž byly umístěny užitečné informace o životě lidí v ČR a jejich životní úrovni, se pro

návštěvníka staly klíčovými údaji o vaší zemi.“

Vzhledem k velkému zájmu o expozici byla výstava o týden prodloužena a v jejím závěru ji navštívil také pan Miroslav Fuchs, náměstek ministra práce a sociálních věcí ČR.

(kaz,skrb)

Co nového v programu Phare 2000 - Fond rozvoje lidských zdrojů

Jak jsme již dříve informovali v Pro Futuru č. 4/2001, Národní vzdělávací fond má na starosti realizaci části programu Phare 2000, Fondu rozvoje lidských zdrojů (www.nvf.cz/rlzfond). Prostředky RLZ fondu tvoří z 50% zdroje Phare a stejná je i spoluúčasť českého státního rozpočtu. Celkový objem prostředků RLZ fondu určený dvěma nejvíce postiženým regionům ČR (regiony soudržnosti Moravskoslezsko a Severozápad) je 8 mil. EUR.

Po schválení příslušné dokumentace Delegací Evropské komise bylo dne 15. března 2002 vyhlášeno výběrové řízení na projekty. Ke dni konečného termínu předkládání nabídek, 15. května 2002, bylo předloženo 79 projektů z regionu Moravskoslezsko a 84 projektů

z regionu Severozápad v celkovém objemu přesahujícím 32 mil. EUR. Ve výběrovém řízení bylo hodnotící komisí vybráno k realizaci 16 projektů v regionu Moravskoslezsko a 20 projektů v regionu Severozápad. NVF zahájil s žadateli vybraných projektů jednání o přípravě grantových smluv ihned po schválení výběru dne 30. července 2002. Dále byly v obou regionech vytvořeny seznamy rezervních projektů, které je možno financovat v případě nevyčerpání pro-

středků RLZ fondu či přidělení dodatečných prostředků. V současnosti se možnost přidělení dalších prostředků jeví jako velmi realistická.

Přehled vybraných projektů lze najít na webových stránkách Národního vzdělávacího fondu: www.nvf.cz/rlzfond. O průběhu realizace programu budou publikovány další informace v některém z příštích čísel bulletinu Pro Futuro.

(KP)

Harmonogram činností jednotky RLZ fondu je následující:

srpen-září 2002

září 2002

září 2002- červen 2003

30. červen 2003

30. říjen 2003

Příprava smluv

Zahájení realizace projektů

Monitorování realizace projektů

Ukončení realizace projektů

Konec programu

Za poznáním různých firemních kultur

Národní vzdělávací fond se jako jeden z odborných partnerů zapojil do projektu Cursus 2002 „Many cultures - one business“, který organizuje společnost EXPERTIS, Praha, s.r.o. Smyslem celoročního projektu je seznámit českou veřejnost, především manažery a personalisty, s podmínkami práce a komunikace v globálním světě, například s různými podni-

kovými kulturami, tradicemi a zvyklostmi, s konkrétními podnikatelskými zkušenostmi manažerů i zaměstnanců působících v mezinárodním prostředí. Projekt Cursus 2002 nabídne zájemcům o téma multikulturního managementu každé dva měsíce diskusi se zástupci firem a organizací z jednoho regionu. V září měl být první ze série večerů věnován

Nizozemsku, ale vzhledem k aktuální situaci v ČR po povodních byl první večer 18. září 2002 v pražském divadle Minor věnován diskusi o spolupráci mezi lidmi a státy po přírodní katastrofě. K původnímu programu se projekt Cursus vrátí 14. listopadu 2002, kdy bude hlavním tématem večera Francie. Více informací na www.cursus.cz.

(ak)

Editorial

Vážení čtenáři,

úvodní slova, kterými obvykle na tomto místě otvíráme články a informace o dění, které se týká lidských zdrojů a činnosti Národního vzdělávacího fondu, se mi dnes nepišou lehce. Máme za sebou kruté léto, které podstatně změnilo vnímání mnoha věcí kolem nás. Jemná stavba nástrojů podporujících rozvoj schopností a šancí našich lidí, se tváří v tvář neštěstí, které postihlo s povodněmi mnohé z nás, jeví jako neskutečná, vzdálená iluze kdesi v oblacích.

Ale nedá se dělat nic jiného, než jít dál, jen se silnějším vědomím toho, že za vším, co děláme, jsou konkrétní lidé se svými osudy, potřebami, možnostmi i nadějami. Je jasné, že potřebujeme znovu rychle zaměstnat ty, kteří přišli o práci. Programy mají podporovat především vznik nových pracovních míst, dotované kvalifikační kurzy musí jednoznačně vést k zaměstnatelnosti absolventů škol. Nezačínáme v bodě nula, máme dlouholeté zkušenosti s tím, které intervence dávají pravděpodobnost k dlouhodobějším pracovním příležitostem. Je třeba jasně stanovit směr podnikatelům, pomoci překlenout riziková místa a dát prostor lidem pro jejich iniciativu a tvořivost. A povzbudit je k tomu.

Úkoly, před kterými naše země stojí, velká voda neodnesla. Stojíme na samém prahu vstupu do Evropské unie. Ekonomika a konkurenceschopnost České republiky potřebují využít všechny dostupné zdroje víc, než kdy dříve. I ty lidské. Proto nemůžeme uhnout ze strategických cílů, které jsme si vytyčili. Potřebujeme moderní a chytrou státní správu, která obhájí naše postavení v EU a která bude koncepčním centrem země. Potřebujeme silné a osvědčené podnikatele, kteří vědí, co to znamená obstat v konkurenci, kteří se snadno orientují v mezinárodním prostředí a znají své konkurenty, mají intuici a dovedou inspirovat a motivovat své spolupracovníky. Potřebujeme pružné školství a skvělé univerzity, na které zaměstnavatelé vyvinou nekompromisní tlak ke kvalitě vzdělávání. Potřebujeme systém pružné aktualizace kvalifikací. A ještě mnohem víc. Proto nemůžeme tento proces zpomalit a věřím, že to ani nehrozí. Vědomí o této naléhavosti se rozšiřuje a to je naše naděje.

V této době se dostává do velmi náročných etap příprava na strukturální fondy. Jak se konkretizují představy o tom, kdo, co a jak bude dělat, se vede taky hlubší a vážnější diskuse. A to je dobře. Jde o závažná a zodpovědná rozhodnutí o velkém objemu peněz, které se jinak tak těžko hledají. Při rozpracovávání podrobných mechanismů se zároveň ukazuje, kolik toho ještě musíme domyslet, dodělat, dobudovat.

Na evropském hřišti si v mnohém vedeme velmi dobře. Výsledky programu Leonardo da Vinci a iniciativy EU EQUAL jsou chloubovou České republiky. Máme vynikající projekty oceňované na evropské úrovni, i v porovnání s členskými státy patříme mezi evropskou špičku. Mladí lidé, kteří vyjíždějí na stáže do zahraničí, a také do Komise EU, si vedou výborně a vracejí se s cennými zkušenostmi, informacemi a kontakty. To musíme podporovat. V této souvislosti myslím na Irsko, které mnozí skloňují jako symbol úspěchu. Pro mne je obdivuhodné především v tom, jak je tato země mezinárodně aktivní a úspěšná, jak vysílá mládež do celého světa, a nebojí se, že se nevrátí. Protože všechno, co se naučí a co získají, využívají zpětně pro své milované Irsko. Jsou Irové, ať už se ocitnou kdekoliv ve světě, a Irsko zůstává jejich domovem. Přejme si, aby totéž v blízké budoucnosti platilo i pro naši zemi.

PhDr. Miroslava Kopicová,
ředitelka N VF

Zájemcům o práci v Evropské komisi se otevírají zajímavé šance

Ti, kdo uvažují o profesní kariéře na úřednických pozicích Evropské unie, mohou již napřesrok zkusit štěstí ve výběrových řízeních, která se pro uchazeče z kandidátských zemí chystají. Málokdo ale ví, že někteří mladí lidé z Česka už měli a nadále stále mají možnost strávit v Bruselu na Evropské komisi pracovní stáž a na vlastní oči se přesvědčit, jak funguje tato mezinárodní instituce. Veronika Fantová, která pracuje v Národním informačním středisku pro poradenství (NISP) v Národním vzdělávacím fondu se z pětíměsíční stáže v Evropské komisi v srpnu vrátila. Na její dojmy a zkušenosti jsme se jí v rozhovoru zeptali.

Proč jste se rozhodla vydat na stáž do Bruselu a jak jste se o ní dozvěděla?

V Národním vzdělávacím fondu už pracuji pět let a takřka denně jsem v kontaktu s Evropskou komisí a s řadou mezinárodních institucí, které jsou stejně jako ČR napojeny do mezinárodní sítě Euroguidance. Proto mě možnost získat pracovní zkušenosti přímo v Evropské komisi v Bruselu velice lákala. Také jsem v poslední době cítila, že potřebuji určitou změnu, která by mi v mé práci pomohla najít nové impulsy, inspirace a kontakty pro další projekty, které NISP realizuje.

Je pravda, že u nás se o stážích v Bruselu moc neví. Například v jiných zemích se o nich vysokoškoláci dovídají většinou na univerzitách, u nás je to spíš záležitost náhody a individuálního zájmu, jak se komu podaří získat informace, hlavně asi prostřednictvím internetu. Já jsem o možnosti stáží věděla poměrně dlouho, právě i díky tomu, že neustále něco na internetu vyhledávám a často prohlížím stránky Evropské komise, kde jsou informace o stážích umístěny. Ale přihlášku jsem dlouho odkládala. Až nakonec jedním z impulsů bylo, že jsem zjistila, že stáže jsou věkově omezeny do 31 let. UVědomila jsem si, že mám nejvyšší čas se na stáž přihlásit.

Jak často se lze na stáž hlásit?

Přihlášky lze posílat dvakrát do roka, termíny se vyvěšují na webu. Jde o dva druhy stáží. Jednak o pětíměsíční, určené především pro absolventy vysokých škol do 31 let, a pak o tříměsíční pro pracovníky státní správy, které organizuje Ministerstvo zahraničních věcí. Na webových stránkách Evropské komise je adresa (http://europa.eu.int/comm/stages/index_en.htm), celou přijímací proceduru má na starosti kancelář, která se stážemi zabývá. Letos

Veronika Fantová, stážistka z ČR

poprvé existuje i možnost zaslat přihlášku on-line prostřednictvím formuláře na této webové stránce.

Co musí uchazeč splnit, aby byl do výběrového řízení zařazen?

Hlavní požadavky jsou: ukončené vysokoškolské vzdělání, včetně zaslání kopie diplomu, dále dobré znalosti cizích jazyků, což konkrétně pro uchazeče z členských zemí znamená ovládnutí dvou jazyků, uchazečům z kandidátské země stačí výborná znalost jednoho z jazyků zemí Evropské unie. V přihlášce také uvádíte i důvod a motivaci, proč jste se pro stáž vlastně rozhodli, dále je třeba i vysvětlit svůj zájem o problematiku Evropské unie, na co se chcete v práci při stáži zaměřit, jaké publikace jste už vydal apod. Zároveň si také volíte generální ředitelství Evropské komise, kam se chcete na stáž dostat a proč.

A vy sama ovládáte jaké jazyky?

Angličtinu a částečně francouzštinu. Musím říci, že oba se mi během stáže

Zájemcům o práci v Evropské komisi (dokončení ze str. 1)

hodily, protože na Evropské komisi se hovoří jak anglicky, tak francouzsky.

Vraťme se k přihlášce. Pošlete ji a co následuje potom?

Ze zaslanych přihlášek, kterých bývá obvykle do 8 tisíc, se vybere na 1200 kandidátů. Jejich přihlášky pak kolují v tzv. Blue Book - Modré knize, jednotlivými servisy přímo na Evropské komisi a direktoriáty samy si vybírají kandidáty, kteří je zaujali. To je vlastně 2. kolo výběrového řízení. V něm máte asi 50 % pravděpodobnost, že budete vybráni.

Jak dlouho trvá, než se dozvíte, že jste byla vybrána na stáž?

Zhruba 3 měsíce od zaslání přihlášky. Pak už to jde ráz na ráz. Osloví vás a dají informace, co máte dělat, abyste mohla do Bruselu v daný termín nastoupit.

Co to obnáší? Jde asi o administrativní záležitosti.

Zažádáte na belgickém velvyslanectví o autorizaci krátkodobého pobytu, tam vám i sdělí vše, co ještě musíte mít, abyste mohl vycestovat. Např. výpis z trestního rejstříku, a to i překlad do francouzštiny, lékařskou prohlídku atd. Ale toto vše jde velmi rychle, např. vízum k pobytu jsem dostala během 3 dnů.

Jak je to s ubytováním a vůbec s finančními prostředky na pětiměsíční stáž?

Ubytování si zajišťuje každý sám. Může přitom využít služeb kanceláře na EK, která má v databázi nabídky bydlení. Já jsem byla na stáži ještě s jednou kolegyní z ČR, takže jsme bydlely společně a ubytování pro nás tak bylo finančně výhodnější.

Finanční prostředky stážista získá pouze z grantu a stačí mu opravdu jen na pokrytí životních nákladů. Stážista nedostává žádnou mzdu, to je myslím také důležitá informace.

Na které generální ředitelství jste se dostala?

Měla jsem obrovské štěstí, protože mi vyšlo dokonce víc, než v co jsem doufala. Moje první volba byl direktoriát pro vzdělání a kulturu, což je ředitelství, o které je mezi stážisty vždy největší zájem. Takže kdyby mi vyšlo jen toto, byla bych spokojená. Ale mně vyšlo ještě i to oddělení, které se zabývá problematikou, která je mi profesně nej-

blíž - profesním poradenstvím a vývojem strategií v oblasti vzdělávání.

Jaký zájem o stáže mají lidé z Česka v porovnání s ostatními kandidátskými zeměmi?

Zájem o stáže u nás jistě postupně roste, v době mého pobytu tam stážovalo od nás ještě šest mladých lidí. Ale určitě největší zájem o stáže mají Poláci. Možná i proto, že nábor v Polsku organizují univerzity, ostatně tak tomu je i v členských zemích EU. U nás zatím propagace není skoro žádná. I v tom bych v rámci NISP chtěla trochu pomoci a informace o možnostech stáží více rozšiřovat na vysoké školy.

Jak taková stáž probíhá?

Každý to asi prožívá jinak. Mohu mluvit jen za sebe. Měla jsem výhodu, že problematiku, kterou se oddělení, kde jsem stážovala, zabývá, dobře znám. Ten, kdo pracovní zkušenosti má, je na tom jistě lépe než student nebo čerstvý absolvent vysoké školy, který teprve získává základní poznatky o oboru a problematice. Mně bylo předem řečeno, že se mnou budou zacházet spíše jako se zaměstnancem než jako se stážistkou, a tak jsme se podílela na pracovních úkolech celého týmu. Jsem moc ráda, protože právě tak jsem mohla zevrubně poznat denní chod direktoriátu zevnitř.

Dostávala jsem úkoly samostatně i úkoly, které jsme plnili s kolegy společně, stala jsem se hned součástí týmu, což bylo velmi příjemné. Navíc jsem tam měla možnost poznat i práci ostatních.

Jaké úkoly jste konkrétně na stáži plnila?

Například velice zajímavý a rozsáhlý úkol představovala příprava Evropského portálu vzdělávacích příležitostí, který by letos v listopadu měla paní komisařka Viviane Reding zveřejnit. Zajímavá byla zejména spolupráce s firmou, která na technické a metodické zajištění tohoto projektu vyhrála výběrové řízení. Nebo jsem měla na starosti, a toho si opravdu moc vážím, kontrolu grantů probíhajících v jednotlivých zemích, a to jak kontrolu týkající se finanční, tak i obsahové stránky. To už byla velice odpovědná práce, hodně jsem si při ní užila počítání a přepočítávání, ale hlavně jsem se mohla seznámit s obsahem pracovních plánů a úkolů v grantech, což bylo velice užitečné a důležité pro mou další práci tady doma.

Kromě toho jsem se ve volném čase podílela i na přípravě mezinárodního reprezentativního setkání, na němž se prezentovalo 6 kandidátských zemí a kde se velice dobře představila i naše republika. Tuto party navštívilo na 1100 lidí a měla velký ohlas. Hodně mi při organizování naší expozice pomohly české instituce a firmy, např. České centrum při našem velvyslanectví v Bruselu, Česká mise, Czechtrade, Czechinvest, Česká podnikatelská reprezentace, vstřícní byli mnozí naši podnikatelé a řada podniků. Pro mně osobně šlo o megaprojekt ve srovnání s tím, co dělám doma. Ostatně o významu akce svědčí i to, že ji zařadil komisař pro rozšíření Günther Verheugen.

Jaký máte z fungování Evropské komise pocit poté, co jste vše mohla vidět přímo uvnitř vlastníma očima a navíc se na chodu sama podílet?

Můj první dojem byl, že vše funguje dobře. Byla jsem proto po prvním týdnu zvědavá, zda to bude i nadále pokračovat. A musím říci, že po celou dobu pobytu nenastal nějaký nedostatek. Jediné problémy, které občas vznikaly, byly podle mně způsobovány spíše tím, že země žádající o peníze nedodržovaly vždy přesně stanovené termíny a pak se leccos posouvalo. V takových konkrétních případech jsem si ale uvědomila, že EK se nechová jako diktátor, ale že se její úředníci snaží najít řešení, které by vyhovovalo dané zemi, která zrovna měla s termíny nějaké potíže.

A jak vás kolegové z Evropské komise brali?

Všichni se k nám chovali velmi dobře. To je další příjemná věc, kterou si odtud odnáším. Všichni mě tam přijali jako bych tam byla jejich kolegyní odjakživa, zajímali se o ČR. Navázala jsem tam řadu kontaktů jak s pracovníky EK, tak se stážisty z jiných zemí. Myslím, že to, že se pracovníci EK setkávají i s lidmi z kandidátských zemí je pro ně nejen zajímavé, ale i obohacující, protože ne všichni a ne na všech direktoriátech mají o životě v jednotlivých kandidátských zemích dostatek znalostí. Jako by se i oni přibližovali ke kandidátským zemím, není to tedy jen jednosměrný proces.

Co pro vás stáž profesně i osobně znamená?

Určitě je to zkušenost nenahraditelná

v tom, že poznáte na vlastní kůži, jak tahle „velká“ administrativní instituce funguje. To velká dávám záměrně do uvozovek, protože v porovnání např. s národními ministerstvy v řadě zemí není až tak velká, když si uvědomíte, že každý direktoriát je vlastně jakési evropské ministerstvo, v němž probíhá spousta mezinárodních projektů, které mají dopad na členské i nečlenské země. Řádově tam pracuje asi 300 - 400 lidí.

Cenné je pro mne, že jsem viděla, jak to na té druhé straně funguje a že mohu tlumočit své zkušenosti kolegům a kolegyním v jiných zemích, chystám se na to na příští konferenci sítě Euroguidance, která proběhne letos v Tallinu.

Jistě že nenahraditelné a jedinečné jsou i nové osobní kontakty s mnoha pracovníky v Bruselu i se stáží z celé Evropy.

Lze porovnat stáž v Bruselu se zkušeností, kterou jste získala při studiu v USA?

Před stáží v Bruselu jsem měla zkušenost

z mezinárodního prostředí jak doma z jednání se zahraničními partnery, tak i v zahraničí, kde jsem studovala a pracovala na Univerzitě Severní Karolíny v Chapel Hill v USA. Čím se liší ta prostředí? Evropské struktury nejsou monokulturní prostředí, např. jako v USA nebo v mezinárodních firmách, kde se domlouváte jedním jazykem, který je určen jako dorozumivací - angličtina, respektujete stanovená pravidla a zvyky jedné kultury. V Evropské komisi pracují lidé z 15 členských zemí a mluví mnoha jazyky, i když ty dva hlavní - angličtina a francouzština dominují. Ale vždy záleží, jak se lidé v daném oddělení sejdou a kterému jazyku dají přednost, někde třeba převažuje němčina, je to různé. Přirovnala bych to k Babylonu. Lidé tu plyně dokážou přecházet z jazyka do jazyka, i to jsem obdivovala. I v tomto ohledu je práce i stáž v Bruselu náročná, pokud tedy nejste zrovna Brit nebo Francouz. Ale to, co se může zdát na prvý pohled jako nevýhoda - ta

komunita lidí různých zemí, kultur a jazyků, je z druhé strany vlastně výhodou. Ti lidé si vycházejí vstříc, berou se jako rovnocenní partneři a respektují se.

Najdete na stáži i nějakou nevýhodu?

Záleží na každém, co a jak ocení. Určitě je ta práce hodně odpovědná a vyžaduje samostatný přístup. Na druhé straně třeba pro někoho, kdo přichází z firemního prostředí, kde se sází na individualitu, nemusí být jednoduché respektovat celek - ten systém administrativy, která má určité stupně a úroveň řízení.

Někomu může vadit i deštivé klima, pro mě šedivá obloha a málo světla byla právě touto nevýhodou.

Neuvažujete po takové zkušenosti o kariéře evropského úředníka?

Zatím to nechávám otevřené.

Alena Kazdová

► Česká republika se představila v Bruselu

Sérii výstav, na nichž se zaměstnancům Evropské komise (EK) v Bruselu během celého roku budou postupně představovat kandidátské země Evropské unie, zahájila jako první 24. června 2002 expozice České republiky. Výstava nazvaná Česko („Tchéquie“) probíhala po tři týdny na DG Employment and Social Affairs a předpokládá se, že se ještě bude konat v prosinci na DG Information Society. Už jen fakt, že se taková událost uskutečnila přímo v prostoru hlavní budovy DG Employment, byl zajímavým přínosem, protože zaměstnancům EK se na čas jejich každodenně známé pracovní prostředí proměnilo v místo, kde se mohli blíže seznámit s bohatou historií, kulturou, sociální politikou i systémem vzdělávání v České republice. Navíc jim to zprostředkovalo užitečné informace o aktuálním děním v ekonomickém a společenském životě země v srdci Evropy, která se uchází o členství v Evropské unii. Výstava se tak stala netradiční příležitostí, jak lépe poznat a pochopit historii a současnost jedné z kandidátských zemí, s nimiž již delší dobu spolupracují v procesu přípravy na vstup do EU.

Na zahájení výstavy promluvil za ČR velvyslanec a vedoucí Mise, pan Libor

Sečka. Za Evropskou komisi - DG Employment pronesla úvodní slovo paní generální ředitelka Odile Quintin, která připomněla, že ČR není srdcem Evropy pouze z geografického hlediska, ale zejména z hlediska kulturního a historického vkladu do evropské kultury a vzdělanosti. Slavnostního otevření se účastnilo na 150 návštěvníků. Pozvání přijali např. paní velvyslankyně Kateřina Lukešová, všichni ředitelé DG Employment, úředníci zabývající se otázkami rozšiřování, dále byl přítomen i pan Rutger Wissels z DG Enlargement, z českých účastníků byli na slavnostním zahájení přítomni např. ředitelka NVF Miroslava Kopicová, ředitel CEBRE Václav Šmejkal, ředitel Správy českých center Milan Sedláček a další.

Výstavu slavnostně zahájilo vystoupení Českého klarinetového kvarteta. Samotná expozice měla dvě části. V části informační byly prezentovány obecné údaje o ČR a informace o aktuálním stavu v sociální oblasti a ve sféře zaměstnanosti a vzdělávání. V této části se odbornými publikacemi představil i NVF. Druhá část výstavy byla zaměřena umělecky. Návštěvníci mohli obdivovat práce mistrů české exlibris nebo fotografie Prahy a řady turisticky atraktivních míst v ČR fotografa Jiřího Machta.

Mezi organizátory výstavy o ČR v Bruselu patří také Alena Skrbková, stážistka z ČR, a Stavros Karafillakis z DG Employment.

Z české strany byla výstava koordinována Misí ČR při Evropských společnostech a na její organizaci se podílelo i České kulturní centrum. Otcem originální myšlenky poznat kandidátské země tím, že se na EK samy představí přímo v Bruselu, je Vítor de Ascencao, asistent generální ředitelky DG Employment, paní Odile Quintin. Na organizaci výstavy se podílel také útvar pro rozšiřování na DG

(pokračování na straně 4) ►